

OVERDENKING

OP WEG NAAR PASEN

“³²...Brandde ons hart niet toen hij onderweg met ons sprak en de Schriften voor ons ontsloot?”

Lezen: Lucas 24: 13 - 49

Het was eerste Paasdag, de allereerste Paasdag.

Twee mannen lopen op de weg van Jeruzalem naar Emmaüs. Het zijn leerlingen van de Here Jezus. Ze nemen de gebeurtenissen van de afgelopen dagen door. Een derde man komt bij hen lopen. Deze onbekende mengt zich in het gesprek. Hij vraagt waar dit allemaal over gaat.

Somber en verbaasd blijven de twee staan. Weet hun onbekende reisgenoot dit niet? Is hij een ‘vreemdeling in Jeruzalem’?

Dan vertellen de twee mannen over Jezus van Nazaret. Ze getuigen van Hem. Een machtig profeet in woord en daad in de ogen van God en van het hele volk, zo beschrijven ze Hem aan de onbekende. Helaas werd deze Jezus veroordeeld en gekruisigd.

Ook uitten ze hun teleurstelling. Want wat hadden ze een hoop gehad. Hoop op verandering; hoop op bevrijding. Nu is er alleen nog maar verwarring en somberheid.

De verwarring is bij hen ontstaan door een bericht van vrouwen uit hun midden die op de begraafplaats geweest zijn. Zij konden het lichaam van Jezus niet vinden. Zijn graf was leeg. Wel hebben ze engelen gezien. Die engelen hebben gezegd dat Jezus leeft. Uit het feit dat ze nu op weg zijn uit Jeruzalem, valt af te leiden dat ze aan de woorden van de vrouwen geen waarde hechten. Terwijl er nota bene andere leerlingen ook naar het graf gegaan zijn en de bevindingen van de vrouwen ondersteunen. Maar Jezus zagen ze niet.

De onbekende reisgenoot antwoordt op het oog weinig begripvol. Hij verwijt de twee dat ze traag zijn van begrip en vraagt of ze zo weinig verstand hebben en wijst op hun ongelof. In één adem gaat de onbekende reisgenoot door met onderwijs, Bijbelonderwijs.

Zo naderen de drie het dorp. De onbekende derde wil verder reizen. De twee dringen sterk bij hem er op aan om dat niet te doen. Het is immers al avond. De onbekende reisgenoot blijft bij hen.

Aan tafel gedraagt de gast zich als gastheer. Hij nam het brood, sprak het zegengebed uit, brak het en gaf het hun. Dat is het moment van herkenning.

Toen zagen zij Jezus. Nog steeds is dit de weg waarin de Here Jezus Zich openbaart. Hij kruist onze levensweg. Hij zoekt ons op.

Door de Bijbel, door het woord en door het Avondmaal, door de sacramenten gaan wij de Here Jezus kennen en herkennen, steeds meer en steeds beter.

Dan verandert er iets in ons hart. Het hart van de twee Emmaüsgangers begon te branden toen de Here Jezus onderweg met hen sprak en de Schriften voor hen ontsloot.

Door hun ontmoeting met de Opgestane, de Levende Heer, komen de twee onmiddellijk in actie als getuigen. Ze stonden op en gingen meteen terug naar Jeruzalem, waar ze de elf en de anderen aantreffen, die tegen hen zeiden: ‘De Heer is werkelijk uit de dood opgewekt en hij is aan Simon verschenen!’

De twee leerlingen vertelden wat er onderweg gebeurd was en hoe hij zich aan hen kenbaar had gemaakt door het breken van het brood.

Zo mogen ook wij, dankzij Goede Vrijdag en Pasen, na Pasen onze weg door dit leven gaan.

Door middel van Woord en sacrament mogen ook wij ons laten terechtwijzen, bemoedigen en inspireren, door de Levende Zelf.

De in december 2015 overleden dichter-dominee Jaap Zijlstra maakt bij dit gedeelte een gedicht dat wij terug vinden als lied in ons liedboek(nr. 646):

De Heer is onze reisgenoot,
Hij die ons zijn gezelschap bood
en sprekend over kruis en graf
geduldig tekst en uitleg gaf.

Zo valt een lange weg ons licht,
de schrift opent een vergezicht
en brengt verdwaalden dicht bij huis,
verloren zonen komen thuis.

De avond daalt, blijf bij ons Heer!
Hij zet zich aan de tafel neer
en breekt het brood en schenkt de wijn,
die gast, het moet de gastheer zijn!

Wij keren naar Jeruzalem,
ons brandend hart verneemt zijn stem,
Hij deelt met ons het daag'lijks brood,
de Heer is onze reisgenoot.

Ds. M.A. Bos